

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11C/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314202019
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5314202019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, PhD., v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému X. E., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX Č. - R. O., o zaplatenie 352,38 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 103,43 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 70,61 Eur za obdobie od 4.3.2011 do zaplatenia a 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 32,82 Eur za obdobie od 4.4.2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo zvyšku sa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podaným návrhom domáhal sa voči žalovanému zaplatenia pohľadávky vo výške 352,38 Eur spolu s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I a žalobca BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu vrátane pohľadávky voči žalovanému, vedenému pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu. Na základe predmetnej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu od účinnosti zmluvy žalovanému služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil mu uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Povinnosťou žalovaného bolo zároveň aj to, že v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu, je povinný uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve, dodatku o pripojení. V danom prípade žalobca tvrdil, že žalovaný je sankcionovaný za to, že nedodržel konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o pripojení, a to povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby a povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. V tejto súvislosti žalobca odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 č.k. 9Co/31/2012. Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný sa zaviazal uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu zmluvnú pokutu, a to pri kumulatívnom splnení nasledujúcich podmienok: žalovaný poruší určené povinnosti; právny predchodca žalobcu po

porušovaní povinností žalovaného vyplývajúcich mu zo zmluvy o dodatku pristúpi k vypojeniu SIM karty. Široké vymedzenie povinností žalovaného, porušenie ktorých zakladá právo žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty je konkretizované ďalšou podmienkou, ktorou je následné vypojenie SIM karty. K vypojeniu SIM karty môže dôjsť len na základe splnenia taxatívne vymedzených podmienok. Napríklad, ak by žalovaný dostal sa do omeškania so zaplatením niektorej z faktúr, no svoju povinnosť zaplatiť cenu poskytnutých služieb by splnil do 45 dní od splatnosti konkrétnej faktúry, nedošlo by k odpojeniu SIM karty. Uplatnenie zmluvnej pokuty zo strany žalobcu je možné až na základe odpojenia SIM karty. Žalovaný nesplnil svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo zmluvy v spojení so všeobecnými podmienkami. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky predstavovala 352,38 Eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas, dostal sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto žiadal, aby súd mu priznal aj náhradu prislúšenstva v konaní uplatneného v zmysle žalobného návrhu.

Podľa § 200ea Občianskeho súdneho poriadku, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- Eur, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Vykonaným dokazovaním po skutkovej stránke mal súd nesporne preukázané, že na základe zmluvy o pripojení, ktorú uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaný, žalovaný využíval služby poskytované spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Predmetom danej zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu. Je nesporné, že žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Po oboznámení sa so žalobcom predloženými listinnými dôkazmi v danej veci, osobitne s dodatkom ku zmluve o pripojení zo dňa 14.1.2011 uzavretým jeho predchodcom ako podnikom so žalovaným ako účastníkom - fyzickou osobou nepodnikateľom súd konštatuje, že citovaný dodatok ku zmluve, z ktorého žalobca odvodzuje základ uplatneného nároku o zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v tejto veci obsahuje v bode 2 predposledná veta a v bode 3 prvá veta dojednania v identickom znení zmluvných podmienok, o ktorých neprijateľnosti, a preto neplatnosti (§ 53 ods. 5, § 39 Občianskeho zákonníka) po ich posúdení v inom súdnom konaní už právoplatne rozhodol iný súd.

Právne dôsledky vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v rozsudku súdu podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. okrem premietnutia v meritórnom rozhodnutí súdu v tejto konkrétnej veci, v ktorej súd neprijateľnosť zmluvných podmienok vyslovil, vyplývajú výslovne ďalej predovšetkým z citovaných ustanovení § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vo forme zákonom uloženou povinnosťou dodávateľa zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom, i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/162/2011-28 zo dňa 6.12.2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012 v konaní o návrhu predchodcu navrhovateľa Slovak Telekom, a.s. v celom rozsahu zamietnutý návrh navrhovateľa, ktorého predmetom bol nárok o zaplatenie zmluvnej pokuty 331,94 Eur spolu s úrokom z omeškania uplatnený proti spotrebiteľovi zo zmluvy o pripojení a súčasne určil, že za neprijateľné a neplatné tie zmluvné podmienky v dodatku ku zmluve o pripojení uzavretom účastníkom dňa 21.6.2007 s predchodcom navrhovateľa v konkrétnej zmluve o pripojení v článku I, bod 2 posledná veta v znení: „účastník zároveň berie na vedomie a súhlasí s tým, že v prípade porušenia dojednania uvedeného v predchádzajúcej vete je podľa bodu IV tohto dodatku povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku“ a v bode IV veta prvá v znení: „v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode I písm. b/, alebo v bode 2, alebo v bode 3 tohto dodatku, alebo v článku III bod 3.6 všeobecných podmienok, alebo v článku V bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v

tabuľke č. 1 tohto dodatku s odkazom na relevantnú právnu úpravu účinnú v čase uzavretia zmluvy dňa 21.6.2007 (§ 23a v tom čase účinného zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v tom čase účinnom v znení), prostredníctvom ktorej už v tom čase Slovenská republika plnila záväzok prijatý z titulu svojho vstupu do Európskej únie a v aplikačnej praxi naplňovať ich ciele. V tomto prípade konkrétne vo vzťahu k smernici Rady ES 93/2013 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súdom konštatovaná neprijateľnosť zmluvných podmienok o dojednaní zmluvnej pokuty spotrebiteľskej zmluvy má za následok nedostatok platného písomného dojednania dohody o zmluvnej pokute a súd pre tento nedostatok právneho základu takto uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol (a to bez ohľadu na objektívne zistenie súdu, že účastník v určitom období využíval služby predchodcu navrhovateľa a v určitom období za ne platil). Súd predovšetkým vo vzťahu k zmluvným podmienkam pripraveným prostredníctvom návrhu zmluvy dodávateľom konštatovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa už len tým, že prostredníctvom zmluvnej pokuty je pre prípad nesplnenia záväzkov zo zmluvy sankcionovaná výlučne len jedna zo strán, a to spotrebiteľ. Konštatovali ďalej neprimeranosť dojednanej sankcie aj z hľadiska času, ako aj reparačnej funkcie zmluvnej pokuty nerozlišujúcej z hľadiska dohodnutého času viazanosti zmluvy, kedy dôjde k jej ukončeniu v dôsledku porušenia povinností účastníkom všeobecne, a tým i neurčito formulované podmienky. V skutočnosti bez reálnej možnosti spotrebiteľa vyjednávať o individuálnych podmienkach a tieto ovplyvniť v jednotlivom zmluvnom vzťahu.

Dobré mravy (boni mores) sú starým už od čias klasického rímskeho práva známym a v právnej praxi aplikovaným právnym inštitútom a i naše súčasné platné právo, nielen v citovanom ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ale napríklad i vo všeobecnej úprave o právnych úkonoch ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka) výslovne predpokladá, že súd bude sporný právny vzťah účastníkov a uplatňovanie hmotných práv z neho posudzovať nielen z hľadiska hmotno-právnych ustanovení pozitívneho platného práva, ale práve i z hľadiska všeobecne uznávaných a rešpektovaných pravidiel morálky, tzv. dobrých mravov a súladu obsahu a účelu posudzovaných hmotno-právnych úkonov s nimi ako prostriedku zohľadnenia princípu spravodlivosti pri aplikácii platného práva v každom konkrétnom prípade. Dobré mravy, hoci ako právny inštitút nie sú v zákone výslovne definované, v danom prípade prostredníctvom citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú však zákonným pojmom pozitívneho práva. Dobré mravy vo všeobecnosti sú ponímané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a právnych noriem rešpektovaných rozhodujúcou časťou spoločnosti a majúci povahu základných noriem. Je to súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnej situácie zodpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Posúdenie, či v konkrétnej situácii dané subjektívne konanie je v súlade s dobrými mravmi, je na úvahe súdu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/53/2006). Je potrebné posúdiť konkrétne správanie sa z hľadiska súladu s dobrými mravmi súdom osobitne v každej konkrétnej veci na základe konkrétnych okolností prípadu.

Povinnosť žalobcu (jeho právneho predchodcu) podľa § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zdržať sa používania zmluvnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom, o ktorej neprijateľnosti rozhodol súd podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v ostatných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi je v zmysle citovanej právnej úpravy založená na existencii právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, a preto prirodzene zaväzuje príslušného dodávateľa do budúcnosti od okamihu takéhoto právoplatného súdneho rozhodnutia. Takéto právoplatné rozhodnutie súdu, a to hoci i toho najnižšieho zo sústavy všeobecných súdov, a hoci vydané v jednotlivovej konkrétnej veci, má však súčasne prostredníctvom právnej úpravy v ustanoveniach § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nevyhnutne všeobecnú pôsobnosť i na všetky ostatné obdobné právne vzťahy, do ktorých vstupuje konkrétny dodávateľ na základe obdobných spotrebiteľských zmlúv so všetkými ostatnými spotrebiteľmi. Návrh na začatie súdneho konania v tejto veci žalobca podal v čase nasledujúcom po takomto rozsudku súdu podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p., napriek tomu žalobca uplatnil nárok proti žalovanému založený na tých istých zmluvných podmienkach, o ktorých neprijateľnosti a neplatnosti už rozhodol súd v konaní o návrhu jeho predchodcom s dôsledkom zákonnej povinnosti zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom i v ostatných obdobných zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa názoru súdu stotožňujúceho sa s podstatnými dôvodmi právneho posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v citovaných rozsudkoch Okresného súdu Bardejov a Krajského súdu v Prešove, nie je vzhľadom na existenciu takéhoto právoplatného rozhodnutia podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. a jeho zmienené univerzálne účinky v súlade s účelom predmetných procesných ustanovení nadväzujúcich na hmotno-právnu úpravu v § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dôvod na jeho opakovanie v každej inej obdobnej prejednávanej veci.

Súd vyhodnotil žalobný návrh žalobcu v časti o zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej z účtovných dokladov, a to faktúry za obdobie od 15.2.2011 do 14.3.2011 v sume 32,82 Eur za mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby a iné poplatky, ako aj v zmysle faktúry za obdobie od 15.1.2011 do 14.2.2011 v sume 70,61 Eur za poskytnuté služby právne dôvodný. Nebol v konaní preukázaný opak, že by žalovaný uhradil v danom rozsahu 103,43 Eur pohľadávku žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi. V danej časti zaviazal súd žalovaného zaplatiť žalobcovi v konaní uplatnenú pohľadávku v rozsahu 103,43 Eur spolu s príslušenstvom, nakoľko dostal sa žalovaný do omeškania s plnením záväzku odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, a to nasledujúcim dňom 4.3.2011, pričom výšku úrokovej sadzby odôvodnil vykonávacím predpisom Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom po 1.2.2013.

Súd ďalej zotrváva na svojom právnom stanovisku, pokiaľ ide o okolnosti výkonu práva žalobcom v tejto veci v nadväznosti na právnu úpravu v ustanoveniach § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd dodáva, že i keď zákon v citovanej právnej úprave výslovne dodávateľa zaväzuje zdržať sa používania neprijateľných zmluvných podmienok, prirodzene do budúcnosti, to znamená v zmluvách uzatváraných po právoplatnom vyslovení neprijateľnosti zmluvných podmienok súdom, vzhľadom na objektívnu existenciu tejto zákonnej povinnosti zaväzujúcej navrhovateľa ako právneho nástupcu spoločnosti Slovak Telekom, a.s. výkon práva žalobcu v konkrétnej prejednávanej veci uplatňujúceho nárok voči spotrebiteľovi založený na takých istých neprijateľných zmluvných podmienkach, hoci v tejto výslovnej zákonnej úprave § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka neodporuje, ani ju neobchádza. Podľa názoru súdu však odporuje dobrým mravom, a to zisťným, vedomým uplatňovaním hmotno-právnych nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy na základe takých zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť vyslovil súd, a ktoré už nesmie v žiadnej inej obdobnej zmluve použiť, a v ktorom prípade je preto podľa názoru súdu na mieste od podnikateľského subjektu riadiaceho sa vo svojom podnikaní zásadami poctivého obchodného styku očakávať upustenie od vymáhania nárokov založených na takýchto zmluvných podmienkach, v iných prípadoch proti iným spotrebiteľom, a nie naopak. Takýto výkon práva, žalobcom obzvlášť, vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi odporuje dobrým mravom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nepožíva právnu ochranu, o ktorú žalobca svojim návrhom v tejto veci požiadal súd. Preto súd jeho návrh o zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

V zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný len čiastočne. Súd vyslovil takýto právny názor a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.